

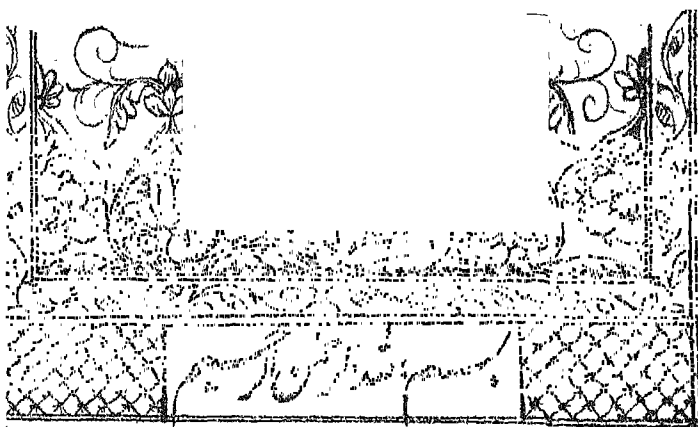
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در بیان ایام و احوال و اقوال و عیال و عیال و عیال
کتاب اول نهایت عجیب و غریب و شگفتی

که نصف صبح فارسی نصف ترجمه کرد و فائده اش
داد و فارسی گفتگوست به حفاظت حق مصنف

نظیر

حمد و مناجات و نعت سرو کائنات

تو ز شرووری ابدی سے تو	مالکِ دین و دجک کے خدا
موت بہر تقی نہیں تجھ کو	وصف نہیں ہو چری تیری
شاہد ہستندین تیرے	ابن مساؤ صبح یہ شام و پکار
از تو شک نہیں تجھی سے	انجم و گرد و ن ستارے سما
پیشین ہمار و بنائے اس کو	ابن کر قدرت یہ طاقت کس کو

بس حبلان ستم بہت ہوں ستم

بس حلیمی تو بڑا ہے بڑو بار

سیکھی بخشش تو کرتا ہی عطا

اے تم تو رب رب ترا ہی نام ہی

پیشیت افتادہ ترے گئے پڑا

شکید پارہ ہوا لکڑے جگر

یکسخت نشین تو سن لے ایک بات

وہ بچا تم ستنگاری دے مجھے

بند گانت ماہین ہم بندے

بخش مارا ہم بھونکوش

توغنی من تو ہے میرا میر

ہست چشم من ہی میری آنو

ہر کہ خواند این تر ہے جو کشتا

رحمت تو حق تری رحمت خدا

باعث عالم جہان کس پہنچ

سرور کو نین سرور و کون

دوست حق دین حبیب کیرا

مالک و صاحب لولاک دین

لے بزرگ جہانے سب کٹ

سن گدای توین من میر

کن قبولش کرا سے منظور

کامیابش کن کرا و سکو کامیا

برہنہ و اعلم بنی پر ہو

بہر اوکل واسطے آنکے ہر سب

کیست شمش ہی برابر اوکے کون

بہتر از خلق اندین خیر اورا

ظاہر ازین وہ بہت پہنچ

برگزیدہ اندرین وہ معطر	حق از خویش آتش را فسی بود خدا
ہر ہمہ آتش سب او کی آتش	ہاویان ما ہمارے را ہر
ہر صاحبہ جملہ سب اصحاب پر	ہر صاحبہ صبح ہر شام و سحر
رکن دین ہستند دین وہ دین کرم	صاحب جو دین اہل کرم

خطاب بخوانند کتاب

گر بخوانی جبکہ ہو جو تو حبیب	این عجائب نظم یہ نظم عجیب
کن دعا مارا ہمین کرنا دعا	حق بخشاید کرے بخشش خدا
شمرہ تصنیف پچھل تصنیف کا	نہیں تیرے اندر نہیں اس کا
بہ نظر لے رہ نظر پر لے لے	از کرم نگہی کرم سے اک نگاہ

گر گرم سازی بخوشش آکرے
عزتم ماند مری عزت رہے

آغاز کتاب در پرہیز از عتاب

و در بارش از خشم رہ غصہ سے دو	عقل گرداری جو کہد آشوب
این غضب نارست بخیر ہے آگ	آخ ازین بگریز بھائی اس بھما
دل بسوزاند جلالتا ہے یہ قلب	عقل ساز و دور کر و عقل طلب
قہر ت آید گر تو خشم آئے تجھے	گفتگو کن ترک باتین چھوڑو
گفتگو سے خشم غصہ کا کلام	زشت فی قیل ست ہرید لکلام
یا برو زانجا چلا جاو ان سے یا	خلیش کم گرد و غضب گھٹیاں

نصائح چند نہایت سودمند

کن صوری پاکیزہ بکریب	بخت افزاید بر سے تیر نصیب
صبر چون صبرست ہی صبر الیہ	تلخ بسیارست ہی کڑواہرا
لیک شہ نیک پر آچھا ہی چل	لہو مگذارست چھوڑ ایک پل
یسر یابی تو فراغت پارگا	گفت پیغمبر نبی نے کہ یا
بشنو بادل بند کسے وعظ	منتش بشناس اسکا مان گن
وار راضی جملہ راتوش سب کو	ذوق دنیا پیش قرہ دنیا کا کھکھ
چیت دنیا گوہر دنیا کیا بتا	کشت محشر کھیت ہر اک شتر کا
ہر چہ کشتی تو نے چو کچھ بویا	تو ہمان یابی وہی تو پاویگا
ظلم مگذارید چھوڑو تم جفا	حق شود ناراض رہا ہو گافنا

از ستمستان نہ کے تو ظلم سے
تسہر و بید او ظالم باو شاہ
آہِ مظلومان ستم وید و کی آہ
غم اگر وادی جو تو نے غم دیا
از زبون پر شیر بد کام نسچ
رخشس از صدق سچ و حق ہوش
و و پاش از کذب لگ رہ چھوٹے
کار بد زشت بدستہ کام بد
می نوش اصرانہ پی ہر گز نہ شراب

از نخواست مکر و عری کبر و زور

باش سہنا و ور رہتا ہے دور

از حق پر نیز نادانی سے بچ

پیر وی حق یکن کسب کی بچ

سرمو سلطانہ ہرگز بید کہ

باشن بن آگہ خبر و اس سرہ

ہر کہ ترو آید جو پاس گئی

کس بداد اس تو فتح کر بی

ہست در پیشی بہین ہو یہ ہی فقر

قدرت افزاید پڑھا ئے تیرا فقر

از سخی رب خوش سخی سے خوش

کار ساز و جملہ کرے کام سب

بخل بگزار کنجو سی کو چھوڑ

لگسل از خوشیاں تو اپنی سی توڑ

و ائم از مسک سدا کنجو سے

رب و ناراض حق ناخوش سے

ترس از معبود و راند سے

از غنی و شہ امیر اور شاہ سے

خوف گم داری جو رکھتا ہی تو	وزہما آگاہی و رجب خبر
معصیت بگذار تا فرمانی چھوٹ	دل بگردان بین تو و لکوس مٹوٹ
ور نہ باشی نہ از در نہ ہو تو خوار	کم شو قدرت گھٹے تیرا وقار

تفسیر و پندیر

شکر رب کن شکر کرا اللہ کا	قدر شمعان جان تہ شاہ کا
نہ فرما دین تیرے گاہی ل	منفعت یابی تو پا یے گناہ
از خدا تر سید اللہ سے ڈرو	تو کرا و بکنید یاد او سکی کرو
از عظیم آموز سیکہ آگاہ سے	دور باش از ضال پہنچ گمراہ سے
خواندن آموزید پڑھنا سیکے	عیشہا بکنید خوشیاں کھینچے

آب بستانید پانی پیجیے	روی را شوئید منہ کو دھوئیے
خور براد طعم بجائی کما نا کھا	رودستان زود و کتب جلد بجا
لوح سا بر دار تختی کو اوٹھا	مشق خود بنمای مشق انہی کھا
لوگوں کا پیر چھوڑو کھیل کو	با محن خوانید محنت سی پڑھو
این کمان مہرہ بندہ کی غلیل	تین مبارک شوقی اس انجیل
کاغذ باد پتیہ قے تو تنگ	ہمہرت بروم چلوئیں تیر سنگ
نامہ نگاریہ خط لکھ دیجیے	فلسفہا گیرید پیسے پیجیے
اگر خامہ آہ لاخامہ و مات	لیکھن بنویس لکھہ دیکھت
مردم بی علم باہل آدمی	از ہمہ ادنیٰ بہت سب کوئی

خوان ز عالم جاتو لایسی پڑھ
از حرف افراز ہم پیسہ پڑھ

ہر کہ دار و شرم جو رکھے حیا
نیک لکیت ہو بیشک بھلا

شرم از ایمان ہو ایمان سچا
ورعیت آمد خیرین آگیا

بجیا انسان بنیشرم آوی
بیشتر دوست اکثر حق فی

مردم ذوی جود شخص با سخا
دوست حق ہو حیدر دلا

جو دھڑلے نصاب شش حرم
رب زینہ خوش خدا ہی انسہ شام

قوی مروت آدم انسان خلیق
وہ ہمہ اہل ستہ ہی بیدار خلق

انچہ اکید بر تو گزری تجھ چہ
شوالران مسرور آویں شاد ہو

ہر کتنا خوش گشت جو ناخوش ہو
وہ رشدا حق ہو احق سچا

پہنچ شے ناید نہ آئے کوئی شے	غیر حکم حق بدون حکم ہے
شاوگر گشتی اگر تو خوش ہوا	تو شدی عارف تو عارف ہو گیا

گفتگوئے نادر بلبل صفا

از کجائی گو کہان کا ہی بتا	وہ نشان مارا بہمن تو دی بتا
گوی آہم خود بتا دے اپنا نام	مطلب تو چیست تیر کیا ہو کام
چہست حال تو تر کیا حاجت	روح را خستت مخم کیو لالہ
موہر شامتد کجہرے بال ہین	ز روضہ سازند پیلے گال ہین
راز با ما گوے جسے بھید کہ	مان بہر و ما ہمارے پاس ہ
بیت من و اوست تر گھر تیرا	لالہ من جانت تر از تر پیرا

درد آسن بر و چل سیر گم	لطیف کن بر من خوانش بچسب
خاوست دان پناخه سگالان	سیر یات نام هون تیرا سیران
بهراد می همادی جان می تو	خسین من هستی مرا آهنگ تو
این تصویر بد بر آه پی خیال	وور کن غم وور کردی قیال
خوش کلامت آجی تیری تیر	نیک فکارت خوب تیری ذات تیر
بست بهرت کل حتی سبک لئو	گیر ناث البیت سامان که سکا
باش وروارم تو سیر گم زین	هر چه خواهی گوی جو چای تو که
شود ووشن کجاین هوا کجاین	غیرت کن وور گم و غیرین
شاکشته پوش خوشن وور کپن	کسوت من این سیر پیرین

آر شیرینی ششماںی توکیا	گیر این بن تو کی پیر پیا
نور پیر دما ہمار سے پاس کہا	باز رو زینجا میان چک پتو

استفسار از یار

گو کجا بوسی بنا و سکتا کمان	یدگان گشتم ہو آئین یگان
از دل آفتابی تو دل سے گر گیا	مکرمی سازی تو کو تیا ہے ریا
مضطرب چی تو ہی کیون بقیار	گو ہمیں ایدوست آمدی محبے
نہ حسرت چلدا تیرا جال	ایں چہ آہستہ ہی یہ کیا وبال
غازہ بر رو کن بیٹنا منہ پیل	رو کنون گر مالک بامام چل
خوش شدہ کن غسل خوش ہو کر	خوفا کہ چند تھوڑے کیوی کہا

خسب چینی تنکے کیا اختیار تو	تشنہ چی کین نہیں بنتا ہو تو
ہست بر روغم ہو چہر پر لال	حال تو زشت تیرا بد حال
تہا گم گشت رست گشت گئے	جامہا شد پادہ کپڑے پھٹ گئے
گو چہ شد این کہدیکہ کیا ہو گیا	تو شدی لاغر تو دہلا ہو گیا
بہدی پول میں بہت ملاؤ گھر	شیر پودی سابق آگے تھا تو شکر
پو کہم از گاہ تھا کہم گہاں سے	گر پیشیت پہلوان آگے سے
دست جنبا نید ہاتھوں کو ہلاؤ	میل بردارید مگر تم اٹھاؤ
میل شوی غالب ہو گا بل خیر	کس کی یا صفت خوب کس کی خجی
باز گیر این ہم پھرے تو تیر	اولیں انہیں سپید خور کہا پکے

تیرا انداز تیروں کو لگا	فوس من آو ریکان میری لیا
جہد کن اندک تو کوش کروں	پر ہر دھن بنشان نشا نے پر لگا
ناشیا پی آر کثرتی لیا	ناشتا کنون غور آب کہا ناشتا
از غم آزاد مہین چمن غم و فرخ	میر و م گلزار مین جا تا ہوں باغ
شمرہ و گل آر تحصیل و محصول	رو بیتا نم تو میری باغ جا
از دلدارم لیا ای میرے یار	پہ عجب مان بھی انگور انار
یو و ہر تو وہ تھے تیرے لئے	خور خوروی تو نے آڑو کھائے
خوش مزہ باشد دھڑکی ہوتی ہے	چیز مزہ اچھی ہی کھٹکتی ہے
گیر عطر و مال سے عطر اور مل	مخلصا شو مستعد چپ سنبھل

سیر گلشن کن چمن پنی یک سیر	نیست کس بگانه می کوئی
نیشینید بچھو تم قریب	یار من بستید ہو میرے حبیب
این تفکیر داری بند و دل	فن مرا بنما هنر مجھ کو دکھ
ساچہ دوست چھتر خوب ہے	گیر در کارت سے مطلوب ہے
صید بہر مآلات مجھ کو شکار	مضطرب قلب است ہی فن بقار
بہر آرم بق لاؤن تجھ کو پیر	لکھ در طعم ست ہی کھانا میویر

بیان عالم دوری و تحریر خط مجبوی

ای شفیق ما ہمارے مہربان	تو پیا اینچا چسلا آتو بیان
در تشدایدت ہو گئی	ہیچ کس نہ بد تہین آیا کوئی

از سرایت یار تیرے گھر سے یار

این تو شتم خطیہ خطہ میں چل گیا

خط مرا بنوئیں خط لکھو مجھ کو تو

تو مرا روحی تو میری جان ہے

زندگانی بیتو جیتا بن ترے

از الم مہر دم تین غم سے مر گیا

تو بیا پیشیم تو میرے آگے آ

فاکر ممشک جہ سے لکھو نہ تو

بیتو پیشیم بن تیرے آگے میری

زین پریشاںم ہوں اس سے بیکار

چون شرمی تان خوشی آگے کو خفا

نیک عادت ہیں ہر جوانیکو

دل فدیت تجھ پہ دل قربان ہے

زشت از مرگست بیتو موت سے

کرو غم تاثیر از غم کر گیا

تا یکجا بن شرم کبتکیت حیا

از وفا گذر وفا داری نہ چھوڑ

ہر نفس اندھین ہر دم کھلی

قلب بی تابست هر چه بیند | کن ملاقات آمده اگر تو مل

دور کن بی وری چہاں بی وور کر شاد و گروا تم تجھے مسرور کر

در آمدن ملدار و حصول اقرار

شدم اراحت ہو جائیگو قرار

دوستی مدد و روح آمی زمین و جان

حالانکہ انہیں بچت ابھی چکی ہوئی تھی

والقبرانی مرقہ لکھا

کتابت

شاد و خواهی شد به خوش روزی

از قدوس حضرت انس بن مالک

قلب شش شد مہر گیا دل شش شادمان

کو چہ خواہی تحریر کہ کیا کھانگا

خواہی خورشید چرخ تو ایچ کھا

ان کے پیشہ حکموں پر

مس لندین این سہوہیت پیش نظر

عہد ایک سال سے کم نہیں رہا یہ قسب وطن یا کوہستان اور کٹرکھانی ہو کٹرکھی ہو لی اور آگیا کہ پوچھنا اور پاؤں بھر گئی اور مضامین سمجھا کر سیکھوں پرستور ڈاکٹر کا کلینک ۱۲ اس

باش یکد و سال کد و ساله	نیت خود گو آرد و اپنا که
گر روی خانه جو تو گھر جائیگا	قلب خواهد و دل مر جائیگا

جواب مختصر و طلب سامان

مہلی خواہم رفت و لی جاؤنگا	خواہم آرد و اپ گھوڑا لاؤنگا
وہ برادر فیل بھائی بانھی	ہر چہ خواہی گیر جو چاہے تولے
وہ کجک چل ہم و کجک چل	گوشتن حق مول کہدے چھی
چار پاؤ آرٹھو چار لا	آردہ شمشیر و س تلوار لا
وہ سپر یکد و تو دے ڈال	ہر یکے کیتا ہر اک بیشن ہو
خیر کو چک و سہ و تین پال	نوشن لایق ہو چھپو نا حساب

گفتار پادشاه پیر

ظلم حق شته سایه حق کا پاؤں	حائش بی با ہی معذرت سوا کا
حرم باید مہربانی چاہئے	گر کنی شاہی جو شاہی تو کرے
می کنی انصاف کرتا ہی عدل	لطف حق بر تو ہی تجھ پر کا فضل
شاہ عادل پاؤں شاہ داوگر	کامیاب از وہ رنگ سی ہر گز
ہر کہ عادل گشت بہت نصیب	مرو کی اہل کس و ہ انسان کی بجا
دانا اور وہر و نیامین بند	ماند نامش باقی نام او سکا
تو کر کسری قصہ نوشیرون	ہست میں ظاہر بہت ہی عیان
جملہ تدبیر تو سب تیر کجین	ہست پیشکش بے پیشکش حسن

فوج رازرودہ سپہ کو ویتوزر	نامہ سرش بدیدرودہ سے تا اپنا
لشکرت افزون بہت ہوتیری فوج	فوق در تحت تیرے قبضہ میں
رتبہ ات فائق تر از تہہ لب	عاقلی بس تو بڑا عیقلست
ہر کہ جنگد با تو جو تجھے لڑے	وہ بلا افت و مصیبت میں لڑے
بیشک کلیل تو بیشک تلخ	بیخ ملکہ اک ولایت کا خراج

سخنہائے کاشتکار با نرسندار

کشت ضائع شدہ ہو آب و پاکھیت	ریگ از سیل آمدنی رو سے ت
دیگر ہم بدید بکھو اور و	جملش گیریم حصول احوالو
ہست تقد و غلبہ کی روک نال	میدہم روز دیتا ہوں غیل

باز شکل هست پیر و شواری	گرچه و عذر هست گو اقرار است
هر چه وایب بود و چه فرض تھا	با تو گفتم مین و نه تحسین
برگزین بر تو تحسین	واجبش و ان لازم اسکو بنانا
کاشتکار تمام زمین کن	شوین بشفق و بویچ مهر
ایم امروز آیا هونین آج	غله خواهم بر لیجا و گالاج
یومر ابدید و نمک و شکر	حاکم شنید و بومیر
خطه رومی بآب چهی سکا	از زن گاورس چینا باجرا
گندم و شانول گریون و راز	ماش هندی کرسنه و مودا و طر
جمله و بواندین و بویچ و سب	پنیری چینی و کنون و کچ و کچ

گفتگو در باب نوکرازی و دیگر

بجای است این بڑی ہی خطا	بے اجازت ترین پوچھ گیا
منہ پر جھونک دیا کیون	ہو او خدا و مہ خدا متکار تھا
جامہا بناد کپڑے دھر گیا	از چہ اثر رسیدہ کیون ڈر گیا
دارش چون رکھو نہیں کیونکر آگ	فعل و بدلے کو تک نہیں
زوجہ ناخوش ہیں کس کی خفا	اویسا بد خو وہ بد خو ہے بڑا

کلام امقا و خدا متکار و دیگر

شیر و شکر آرا دودہ اور شکر	چاکن طیار چا طیار کر
رکھو بیخ تو بڑ چینیانہ جا	ناخوش تان آرسا کن ولی لا

گیر و لو سن لے میر ڈول تو	ابن سن بکشا یہ سی محمول تو
روز بس رومی بہت جلد چلا	آب تازہ آرڈا آپک پانی لا
پان خواہم خود میں کھاؤ نکال	پاندان آید لا کو پاندان
کات آپک آرکتھا چونا لا	فوقلم وہ ہے مجھے تو چھالیا
پایہہ تقدیم مجھے یادام ہے	لوز مارا وہ ہمیں یادام ہے
فستق نڈک آر تھوڑے پتے لا	منہر خور بندی وہ ککھوٹا
گر وگان تو گیر تو آخرت لے	وہ مرا خراجہا چھاتے ٹکڑے
رو بہ کانت وکان اپنی میں جا	تقرن نڈک آر نادر آم لا
نور پیوہ چوڑے تھوڑے ٹال کے	خانہ رس اکثر بہت چال کے

دروک و تراب کا جرمولی لا

بادنگ نیجاست گھیا پھریا

اوستیویہ اک سنیلا

رو نور نالیز تو باہرین جا

جب سرخ آتلا تر بولال

نیشکر بخورید گنا کھائے

سلق مارا وہ چندرہ کو

پاسیا پریم کا کن بھنڈیا

ہست باہرنگان چمکین گین

ایک سپہ سردار اٹھا اس تو کرا

دو خیار آور لیا دو گڑیاں

این خیابا شتی خور پیچو کیا

آہ پیچے کوئی خبر پورہ لا

شاد خواہم کرو کرو گناہاں

تا بہن آئید مجھ تک آئیے

شائیم زما گیر شلیم سے

گر خورید آقا جو کھاؤ ایمان

مالامی آرم ابھی لاتا ہوں

شب بتر هست سویا خوب	پس پسندیدہ بہت مرغوب
فرخ کنون آرخند اب لیا	پر تو در قیمہ تو قیمہ میں پکا
سرکشا ترک تجو الو بیا	انک اندک رتھوڑا تھوڑا لا
قرعہ جرب کرد او کلا	زود رفتہ ارجلدی جا کے لا
خلبہ ہم گرسٹ تیمی بھی عا	تینے ایندین بڑی اس سجا
بہر اسپانخ پاک کے لیے	پارچہ بہت کپڑا دیکھے
لحم قل قاس ارادی گوشت لا	زود تر بہت جلدی پکا
ماکیان بنر یتیم مرغی پکاؤ	چوڑا آید اک ٹیٹھا لیاؤ
بضیا ہم آرائش بھی لیا	ساز خاکینہ تو خاکینہ بنا

دو چشمه آچارا چارو چینی
قیمت از من گیر قیمت محض

زود بخراش آلا جلدی ہی
ورنه دوع از او نهی لا تو می

چرخ مراد بهید دو مجکوری
ماست خواهم دادین کجا

آری خرنه ملائی اجمی لا
حالا دور سوق ایجی بازارجا

میریم کنون ایجی جاسنیم
چیزی نمی اریم کچه لاتین هم

خواهم آمد دو جلدی آو نگا
باز خواهم خود بچیرمین کجا

بهره من و تو میر کساکچیل
فروا خواهم فرستین جای بنگال

گر تو دیداری خوبی تو دین دار
کس و فاعده تو پورا قرار

خار من بکن مرا کاشاکال
صفت فترست شوا پال

رو سکو صحیح طرح گل کے جا	اشتر من آر میرا اونٹ لا
گیرین کرہ پچیرا یہ تو لے	مادیانت وہ تو اپنی کھوڑی
کار خود نہای کام اپنا دکھا	در مکان خود برو گھر اپنے جا
نسیت خوف نہیں ان بہکا	غافل بس تو بہت ہی بخیر
قول لا یگزین ہمارا کہنان	میشود نقصان ہوتا زبان
مازیان نشود نہوے تاخر	کار کن بادل تو دل سکام کر
مان بشیم رہ تو میرا روبرو	کاہلی گندارستی چھوٹو
مانوسیم اسم ناگہ نہیں نام	کار تو بینیم میں کیوں تکلام
رشت ہست این بدو	خوار گردیدی تو بیعت ہوا

پس شوی تا دم تو چرخ چرخا بیگا	قید گروی قید تو ہو جائیگا
بیش اندک اسے کیوں نہ	این کچہ بنامی یہ چھلا دکھا
بس سرہ مست این بہت کھیرا	خواہی میدان ز رویہ کیہ کا طلا
گیر این خاتمے یہ انگشتی	سیم خار لعل رلا چاندی کھ
خوش بس جاہ او سکی بی	آرنگان لادے پانی کی گلی
زود برنی شد چرخ چاروہ	دار بازی مد آیا ایک سٹ
مبلغ بد مید دو اک روپا	ہست صورت بازی بہر پیا

در گشتن عہد بہ شرو گد اشتن بد بشر

اش بد گداز بد آسان کو چوٹ	عمر بد شکن چرخ و عہد کو چوٹ
---------------------------	-----------------------------

گرچہ باشد حرب اگرچہ چو سب	نزد او نشین نہ بیخیز او کے قریب
خطبازستان بیکو سائیل	و شکر و بہت ہو شکر میں تیل
نیکار و عار صالح رکھو تنگ	کی بیدار نہ ہو کب پر کے سنگ
باہدان نہ بد و نمین جو رہے	بہر شود بیش بہا بیشک بد بنے

ی م ی

استہار

یہ کتاب جو جب قانون بست و پنجم شہ ۱۰۷۷ء کے داخل جبر سرکار ہونی کوئی صاحب آ
 ہے اجازت راقم نہ چاہیں نہ چھپوائیں جس قدر نسخہ درکار ہوں اقم سے منگائیں جو صاحب
 خریدنا چاہیں ۲۰ مقام جلیسر محلہ پیرزاوگان ضلع ایٹہ میں بنام راقم ہوا میں فوراً
 کتاب بھیج دیا جائیگی میں خواہ جلیسر میں ہوں یا ہون ۴ قیمت کتاب درمہ محصول کا ہی
 اور درمہ محصول میں ۲۰ خطوں کا منگوائیں جاسکتی ہیں درمہ درخواست کے آنے پر بذریعہ
 دیوچی یا پبل بھیجی جائیگی یعنی قیمت مع محصول وغیرہ خط رسائی دی جائے گا اس کو بھیجنا
 اور کتاب بے ہر چوری کی سمجھ جائے کہ تم عزیز الدین احمد غفرلہ ساکن جلیسر

၀၃၂၀

၈၄၁၆၀၃

This book was taken from the Library
on the date last stamped. A fine of
1 anna will be charged for each day
the book is kept over time.

--	--	--

